

Pisma

Izvornik: „Wer war Ita Wegman“, Band I, J. E. Zeylmans van Emmichoven, 1876-1925, Natura Verlag, 3. Auflage 2004.

Pismo Rudolfa Steinera Iti Wegman:

Koberwitz, 14. jun 1924.

Najdraža moja Mysa-Ita,

Ovde je zaista mnogo toga uneto u program. Ja će Ti ovim prikazati samo tok jučerašnjeg dana. Od ½ 9 do ½ 11 bio je tu Dr. Engel sa pacijentima; od ½ 12-1 predavanje iz kursa za poljoprivrednike; od 2-3 razgovor o tome – zatim su došli drugi ljudi na razgovor. Posle toga putovanje u Breslav; od 6-7 Razredni sat; 8-9 predavanje za članove. Ali zapravo ja sam sa time ipak zadovoljan. Ovde se okupilo toliko mnogo ljudi iz svih mogućih krajeva; a Breslav po sebi već ima stvarno puno članova. I ipak se mora obratiti pažnja na to, da ovi ljudi koliko je moguće dobiju što više.

E pa sva priređivanja su dobro prošla, sa izuzetkom drugog Razrednog sata. Tu se dogodilo nešto što je sasvim nemoguće (nedopustivo): naime, pošto je Sat već *duže vremena* bio počeo, odgovorni kontrolori su jednostavno pustili u salu niz ljudi. Ja sam bio zaposlen sa mojom stvari, i tu mi je izmakao ovaj događaj fizičkog sveta. Kroz ovaj propust mogli bi u Razred da dođu ljudi koji su sasvim daleko. Osim toga je način, na koji su ovi što su kasnili iznudili ulazak, bio potpuno nedopustiv. Tako mi nije ostalo baš ništa više, nego da kontrolore i ove što su kasnili isključim iz članstva u Školi. To je bilo veoma tužno. Meni je gotovo puklo srce, kada sam među kontrolorima morao da isključim i Suchantkea. Ali on je i sâm uvideo, da to ne ide nikako drugačije, već da takođe on bude privremeno isključen. Morao sam sve da iznesem, ne bih li dobrog dragog mladića utešio. Ali da ne postanem nepravedan, ja nisam mogao biti popustljiv u jednoj stvari, u kojoj on sâm dabogme uviđa, da je učinio veliku nepravdu. Tako je 12 članova Škole isključeno posle drugog Sata.

Najsrdačnije sam u mislima sa Tobom, draga moja Mysa-Ita, imam Te kao dušu koja putuje sa mnom. Ja meditiram zajedno u Tvojoj meditaciji i oslanjam se na Tvoju ljubav. Sve to je lepo. I biću srećan, da ponovo gledam u Tvoje drage oči.

Zasada prepostavljam, da će u utorak otpotovati odavde, u sredu apsolvirati Jenu, zatim u četvrtak uraditi ono što je najpotrebnije u Stuttgartu, a da će u petak biti u Dornachu – i to u neko vreme, koje će ti još telegrafisati ili telefonirati, ili napisati. Tada će opet biti sa Tobom.

Do tada u najsrdačnijoj ljubavi najboljih misli,
Tvoj Rudolf Steiner